

Publicerad 2022-02-10 11:42 av lodjuret/seglare

Do you hear me knockin' at a door? 'Låten heter något snarlikt, men det är så här jag hör det knackas ned på min maskin. I huvudets idékokare till manussamlade vindskontor. När jag inte hör dammråttorna pipa efter uppmärksamhet.

Hör du mig knacka, på en dörr?

Beatrice och Robert sysslar en del med amatörteater, vilket mest betyder att de får illa betalt och att de uppträder mest för 'slutna sällskap'.

Beatrice håller upp ett ark papper och läser ifrån det.

- När jag pratar, får andra ofta nog för sig att det jag säger är en direkt lögn. Jag är inte trovärdig helt enkelt. (Liten konstpaus här)

Det är nog något med min litet egensinniga röst.

Robert, i sin tur, läser replik från ett papper han håller i sin lätt osynliga hand.

- Är det mening en, att jag skall tro på det där nu, eller?

Det hörs litet osynliga steg gå över golvet. Vilket inte är förvånande precis. De håller till i en gammal skola från tidigt adertonhundratal och det spökar förstås där. Dessutom har de övriga i den lilla ensemblen, tillhörande ortens teatersällskap, inte dykt upp än. Kanske var det litet halt på vägen eller så blev de efter 'en smula nytt blod' törstande, hungriga på vägen och gjorde ett stopp på en vägkrog, vilande sina plötsligt så 'värkande fötter'.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten